

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

A6-0013/2009

26.1.2009

MIETINTÖ

toisesta strategisesta energiakatsauksesta
(2008/2239(INI))

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta

Esittelijä: Anne Laperrouze

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT.....	20
ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	24
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	28

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

toisesta strategisesta energiakatsauksesta (2008/2239(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Toinen strateginen energiakatsaus - Energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma" (KOM(2008)0781) (jäljempänä "tiedonanto toisesta strategisesta energiakatsauksesta"),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission vihreän kirjan "Kohti toimitusvarmaa, kestävää ja kilpailukykyistä Euroopan laajuista energiaverkkoa" (KOM(2008)0782),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission kertomuksen Euroopan laajuisten energiaverkkojen täytäntöönpano-ohjelmasta ajanjaksolla 2002–2006 (KOM(2008)0770),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon maakaasun toimitusvarmuuden takaavista toimenpiteistä 26. huhtikuuta 2004 annetusta neuvoston direktiivistä 2004/67/EY (KOM(2008)0769),
- ottaa huomioon komission 13. marraskuuta 2008 antaman ehdotuksen neuvoston direktiiviksi jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa (KOM(2008)0775),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon: EU:n kehitysavun 20 prosentin tavoitteen saavuttaminen (KOM(2008)0772),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu) (KOM(2008)0780),
- ottaa huomioon komission 13. marraskuuta 2008 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin (uudelleenlaadittu) (KOM)2008)0778),
- ottaa huomioon komission 13. marraskuuta 2008 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi renkaiden polttoainetehokkuutta ja muita keskeisiä parametrejä koskevasta merkinnästä (KOM(2008)0779),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Eurooppa voi säästää energiaa sähkön ja lämmön yhteistuotannon avulla" (KOM(2008)0771),

- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Merituulivoima: Vuoden 2020 ja sen jälkeisten energiapolitiittisten tavoitteiden saavuttaminen (KOM(2008)0768),
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Ohjeellisen ydinalan ohjelman päivitys toisen strategisen energiakatsauksen yhteydessä" (KOM(2008)0776),
- ottaa huomioon 10. tammikuuta 2007 annetun komission tiedonannon "Maailmanlaajuisen ilmastonmuutoksen rajoittaminen kahteen celsiusasteeseen: Toimet vuoteen 2020 ja sen jälkeen" (KOM(2007)0002),
- ottaa huomioon 23. tammikuuta 2008 annetun komission tiedonannon "Kaksi kertaa 20 vuonna 2020: ilmastonmuutostoimet – mahdollisuus Euroopalle" (KOM(2008)0030),
- ottaa huomioon komission 23. tammikuuta 2008 antaman ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (KOM(2008)0019),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2008 annetun komission tiedonannon Eurooppa-neuvostolle "Euroopan talouden elvytyssuunnitelma" (KOM(2008)0800),
- ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2006 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi Euroopan laajuisia energiaverkostoja koskevien suuntaviivojen vahvistamisesta ja päätöksen 96/391/EY ja päätöksen N:o 1229/2003/EY kumoamisesta¹,
- ottaa huomioon Euratomin toiminnan arvioinnista – 50 vuotta eurooppalaista ydinenergiapolitiikkaa 10. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman²,
- ottaa huomioon Euroopan etenemissuunnitelmasta uusiutuvia energiamuotoja varten 25. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman³,
- ottaa huomioon EU:n yhteisestä energiapolitiikasta 26. syyskuuta 2007 antamansa päätöslauselman⁴,
- ottaa huomioon perinteisistä energianlähteistä ja energiateknologioista 24. lokakuuta 2007 antamansa päätöslauselman⁵,
- ottaa huomioon energiatehokkuuden toimintasuunnitelmasta ja mahdollisuuksien toteuttamisesta 31. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman⁶,

¹ EUVL C 293 E, 2.12.2006, s. 114.

² EUVL C 76 E, 27.3.2008, s. 114.

³ EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 82.

⁴ EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 206.

⁵ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 424.

⁶ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0033.

- ottaa huomioon energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä edistävästä maailmanlaajuisesta rahastosta 13. maaliskuuta 2008 antamansa päätöslauselman¹,
- ottaa huomioon Euroopan strategisesta energiateknologiasuunnitelmasta 9. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman²,
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2008 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2003/54/EY muuttamisesta³,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2008 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi kaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä annetun direktiivin 2003/55/EY muuttamisesta⁴,
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2008 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi verkkoon pääsyä koskevista edellytyksistä rajat ylittävässä sähkön kaupassa annetun asetuksen (EY) N:o 1228/2003 muuttamisesta⁵,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2008 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi maakaasunsiirtoverkkoihin pääsyä koskevista edellytyksistä annetun asetuksen (EY) N:o 1775/2005 muuttamisesta⁶,
- ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2008 vahvistamansa kannan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyöviraston perustamisesta⁷,
- ottaa huomioon kestävästä sähköntuotannosta fossiilisista polttoaineista: varhaisvaiheen demonstroinnin tukemisesta 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman⁸,
- ottaa huomioon 8. ja 9. maaliskuuta 2007 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon 13. ja 14. maaliskuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon 15. ja 16. lokakuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston kokouksen puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A6-0013/2009),

¹ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0096.

² Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0354.

³ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0294.

⁴ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0347.

⁵ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0295.

⁶ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0346.

⁷ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0296.

⁸ Hyväksytyt tekstit P6_TA(2008)0545.

- A. katsoo, että Euroopan energiapolitiikassa on pyrittävä erottamattomasti kolmeen päätavoitteeseen eli toimitusvarmuuteen ja jäsenvaltioiden väliseen solidaarisuuteen, ilmastonmuutoksen torjuntaan, vahva sitoutuminen EU:n tavoitteisiin ja niiden täytäntöönpano mukaan lukien, sekä kilpailukykyyn,
- B. katsoo, että energiapolitiikassa on tarpeen täydellinen suunnanmuutos, jotta saavutetaan edellä mainitut kolme tavoitetta ja löydetään samalla ratkaisu työllisyyteen sekä yhteiskuntaan, ympäristöön ja talouteen liittyviin kysymyksiin,
- C. katsoo, että Euroopan unionin riippuvuus perinteisistä energialähteistä ja rajallisesta määrästä energiantuottajia merkitsee vakavaa riskiä vakaudelle, hyvinvoinnille ja energian toimitusvarmuudelle,
- D. katsoo, että energiatehokkuuden lisäämisen on oltava keskeisessä asemassa tuontien energiariippuvuuden vähentämisessä, kilpailukykyyn vahvistamisessa ja ilmastonmuutoksen torjumisessa,
- E. ottaa huomioon, että energian kysyntä kasvaa edelleen useimmilla aloilla Euroopan unionissa ja energiatehokkuuteen liittyvä potentiaali on siten vielä laajalti hyödyntämättä,
- F. ottaa huomioon, että Euroopan unioni tuo tällä hetkellä 50 prosenttia kuluttamastaan energiasta ja että tämä osuus voi nousta 70 prosenttiin vuoteen 2030 mennessä,
- G. ottaa huomioon, että niukkaan energiankäyttöön perustuvaan talouteen tähtäävän vision puuttuminen ja investointien vähäisyys lisäävät Euroopan unionin toimitusvarmuuden uhkia, eritoten paikallisesti ja alueellisesti, mikä aiheuttaa kaikilla energia-aloilla ja alueilla kapasiteetin kireyttä ja jopa riittämättömyyttä, mikä puolestaan tarkoittaa, että olisi välttämätöntä uusia voimaloita vuoteen 2030 mennessä arviolta 900 miljardin euron suuruisilla investoinneilla,
- H. ottaa huomioon, että öljyn ja kaasun hinnan laskulla on kielteinen vaikutus suunniteltuihin investointeihin, minkä vuoksi on välttämätöntä tukea kaikkia tärkeimpiä infrastruktuurihankkeita, joilla autetaan lisäämään suurten kaasumäärien tuontia Eurooppaan, monipuolistamaan lähteitä ja reittejä sekä välttämään kauttakulkuun liittyviä riskejä,
- I. katsoo, että nykyinen talouskriisi hankaloittaa entisestään energainfrastruktuuriin tehtäviä investointeja,
- J. ottaa huomioon, että vaikka komission skenaariossa ennustetaan perinteisten energialähteiden kysynnän laskevan kahtena seuraavana vuosikymmenenä, Euroopan on tuettava kaikki suunnitellut investoinnit uuteen tuontien energiainfrastruktuuriin; katsoo, että näin taataan turvallinen siirtyminen uuteen eurooppalaiseen energiajärjestelmään, jonka odotetaan olevan käytössä vuoteen 2020 mennessä,
- K. katsoo, että fossiilisten energianlähteiden pulan ratkaisemiseksi Euroopan unionin on kehitettävä ja ohjelmoitava uusia kilpailukykyisiä, kestävä kehityksen mukaisia ja vähän hiilidioksidia tuottavia energiatekniikoita vuodesta 2030 eteenpäin ja samalla huomattavasti vähennettävä energiankulutustaan,

- L. ottaa huomioon, että koska Euroopan unionin on ripeästi kehitettävä merkittäviä verkkoinvestointeja ja toteutettava energian sisämarkkinat ja että olisi tuettava joitakin kauaskantoisia aloitteita, kuten eurooppalaisen siirtoverkonhaltijan ja yhtenäisen eurooppalaisen kaasuverkon perustaminen;
- M. ottaa huomioon, että energia-ala ja investoinnit energiainfrastruktuuriin tarvitsevat vakaata sääntelykehystä ja tiiviimpää yhteistyötä kansallisten sääntelyviranomaisten välillä,
- N. katsoo, että energiaverkoston kehittäminen lisää olennaisesti toimitusvarmuutta, jonka on oltava Euroopan unionin energiapolitiikan tärkeimpien painopistealueiden joukossa,
- O. ottaa huomioon, että sähkö- ja kaasualoilla tarvitaan vakaata ja ennustettavissa olevaa sääntelykehystä, minkä vuoksi on annettava laajat toimivaltuudet energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastolle, jotta edistetään kansallisten sääntelykehysten yhdenmukaistamista ja vältetään epävarmuus, jota komitologiamenettely saattaisi aiheuttaa,
- P. ottaa huomioon, että toimitusvarmuustavoitteiden saavuttamiseksi perinteisiä Euroopan unionin omia energialähteitä on käytettävä maissa, joissa niitä on saatavilla, kansallista ja yhteisön ympäristölainsäädäntöä noudattaen,
1. kehottaa jäsenvaltioita tarkastelemaan tätä energiapolitiikan strategista energiakatsausta perustana Euroopan unionin energiapolitiikan täytäntöönpanolle ja laatimaan kunnianhimoisen toimintasuunnitelman vuosiksi 2010–2012;
 2. vahvistaa vuodelle 2020 asetetun kolmitahoisen tavoitteen eli kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 20 prosentilla ja 30 prosentilla, jos saadaan aikaan kansainvälinen sopimus, energian kulutuksen vähentäminen vähintään 20 prosentilla ja uusiutuvan energian osuuden nostaminen vähintään 20 prosenttiin energian loppukulutuksesta; kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita tulemaan mahdollisimman energiatehokkaaksi taloudeksi, jotta voidaan aktiivisesti edesauttaa kahden celsiusasteen ilmastotavoitteen saavuttamista; kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä 60–80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä; kehottaa komissiota valmistelemaan kaikkia osapuolia kuullen mahdollisia energiaskenaarioita, joissa kuvataan keinoja saavuttaa nämä tavoitteet ja esitetään niiden edellytyksenä olevat tekniset ja taloudelliset oletusarvot;
 3. kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita asettamaan tavoitteeksi energiatehokkuuden lisäämisen 35 prosentilla ja uusiutuvan energian osuuden nostamisen 60 prosenttiin;
 4. kehottaa komissiota tukemaan kaikkia suunniteltuja investointeja uuteen tuontienergiainfrastruktuuriin ja uusiutuvia energialähteitä koskevaan teknologiaan, jotta voidaan kompensoida öljyn ja kaasun hinnan lasku, jolla on kielteisiä vaikutuksia suunniteltuihin investointeihin;

Eurooppalainen energiapolitiikka

5. kehottaa Euroopan unionia uhkaavien energiavarmuusriskien vuoksi jäsenvaltioita puhumaan yhdellä äänellä; panee merkille, että tällä hetkellä toimitaan täysin päinvastoin;

pitää välttämättömänä sekä toimitusvarmuutta, solidaarisuutta että kansainvälisen sääntelykehityksen määrittelyä koskevien neuvottelujen tehokkuutta ajatellen, että komissio ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle eurooppalaisen energiapolitiikan laatimista ottaen huomioon Euroopan unionin ja jäsenvaltioiden vastualueet ja toimivallan: kansainväliset suhteet, energiatehokkuus, ilmastonmuutoksen torjunta, sisämarkkinoiden edelleen kehittäminen, kansainvälisiä sopimuksia koskevat neuvottelut, näkymät ja vuoropuhelu tuottaja- ja kauttakulkumaiden kanssa, energia-alan tutkimus ja energiahuollon monipuolistaminen;

6. kehottaa komissiota osaltaan auttamaan yhtenäisen eurooppalaisen suhtautumistavan luomisessa kolmansien maiden tuottajiin ja kehittämään molempia osapuolia hyödyttävää keskinäistä riippuvuutta sekä tukemaan Euroopan unionin yritysten kaupankäyntivoiman vahvistamista suhteessa kolmansien maiden valtionyhtiöihin;
7. katsoo, että energiasolidaarisuudesta on tultava tärkeä eurooppalainen asia Euroopan unionissa, alueellisesti ja kahdenvälisellä tasolla, ja katsoo, että jonkin jäsenvaltion energiatoimitusvarmuuden uhkaaminen vaikuttaa koko Euroopan unioniin;
8. korostaa paikallisten ilmastosuojelualoitteiden merkitystä ilmastonmuutoksen torjumisessa; kannattaa toimia, joilla pyritään edistämään energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä, kuten koheesio politiikkaan tai vihreään verotukseen liittyvien ohjelmien rahoittaminen tai "kaupunginjohtajien yleiskokouksen" osallistuminen, ja kannattaa tähän liittyen ajatusta "saarten sopimuksesta" parhaiden käytäntöjen levityksessä ja korkeasti energiatehokkaiden ja uusiutuvaa energiaa käyttävien kuntien ja kaupunkien kehittämisessä;
9. katsoo, että asianmukaisen unionin energiapolitiikan on perustuttava tasapainoiselle energialähteiden yhdistelmälle, joka pohjautuu hiilettömien energialähteiden, mahdollisimman vähäpäästöisten fossiilisten energialähteiden sekä sellaisten uusien tekniikoiden käytölle, jotka mahdollistavat kiinteiden fossiilisten energialähteiden kasvihuonekaasupäästöjen merkittävän vähentämisen;
10. katsoo, että yritysten ja poliittisten päättäjien välinen tehtävänjako, jossa yritykset kantavat vastuun toimitusvarmuudesta, on osoittautunut hyväksi ja että sitä olisi tämän vuoksi periaatteessa jatkettava; edellyttää yhä hankalammaksi käyvän globaalien toimintaympäristön perusteella poliittisilta päättäjiltä yritystoiminnan tuntuvampaa tukemista;
11. palauttaa mieliin jäsenvaltioiden Lissabonin sopimuksen allekirjoituksen yhteydessä tekemät sitoumukset ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja solidaarisuuden harjoittamiseksi energiakriisin aikana;
12. katsoo, että Lissabonin sopimuksen ratifiointi vahvistaa entisestään pyrkimyksiä yhteisen eurooppalaisen energiapolitiikan luomiseksi.

Toimitusvarmuus

13. pitää myönteisenä energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskevaa Euroopan unionin toimintasuunnitelmaa;

EU:n energiatarpeiden kannalta välttämättömien infrastruktuurien kehittäminen

14. panee merkille erittäin merkittävän viivytyksen energian kuljetusta koskevien ensisijaisten ja Euroopan laajuisesti tärkeiden verkkojen toteutuksessa; korostaa, että tämä investointien alhainen taso hidastaa sisämarkkinoiden toimivuutta ja aiheuttaa sen, että kapasiteetti kaikilla energiasektoreilla on niukkaa tai jopa riittämätöntä; panee merkille myös, että tämä on vain osittain teollisuuden vastuulla, ja kehottaa jäsenvaltioita ottamaan kansalaiset paremmin mukaan, muun muassa tiedottamalla heille uuden infrastruktuurin ja tuotantohankkeiden tarpeesta; kehottaa täten kansallisia sääntelyviranomaisia tekemään päätöksentekoaalloillaan kaikkensa investointien nopeuttamiseksi;
15. muistuttaa, että Eurooppa-neuvosto on asettanut tavoitteeksi kymmenen prosentin yhteenliitöntäkapasiteetin kaasun ja sähkön osalta jäsenvaltioiden välillä;
16. suhtautuu myönteisesti ajatukseen eurooppalaisen rahoituksen lisäämisestä, jotta voidaan kannustaa investointeja verkkoihin; panee kiinnostuneena merkille komission ehdotuksen myöntää vuoden 2008 talouden elvytyssuunnitelman puitteissa 5 miljardia euroa vuosien 2008 ja 2009 käyttämättä jääneistä varoista erityisesti uusiin energiayhteyksiin; pyytää parlamentin täysimääräistä osallistumista hankkeiden lopullisesta luettelosta päätettäessä; katsoo, että Euroopan investointipankilla olisi oltava merkittävämpi asema energiategokkuutta, uusiutuvia energialähteitä sekä tutkimusta ja kehitystä koskevien hankkeiden rahoituksessa;
17. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita aktiivisesti lisäämään toimijoiden määrää energiemarkkinoilla ja erityisesti toteuttamaan toimenpiteitä, joiden avulla edistetään pienten ja keskisuurten yritysten energiantuotantoa sekä niiden pääsyä markkinoille;
18. korostaa Keski- ja Kaakkois-Euroopan läpi pohjoinen-etelä-akselilla kulkevien kaasun- ja sähköyhteyksien kehittämisen merkitystä ja muistuttaa, että Itämeren alueen verkkoja olisi kehitettävä edelleen ja ne olisi integroitava Länsi-Euroopan verkkoon; korostaa, että kaasun, sähkön ja varastoinnin kattavan Itämeren alueen yhteenliitöntäsuunnitelman kehittämiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota vuonna 2009; tukee myös yhteenliitöntöjen rakentamista saarille ja Euroopan unionin syrjäisille ja eristyneille alueille;
19. kehottaa samasta syystä kehittämään Lounais-Euroopan yhteenliitöntöjä, eritoten Pyreneiden niemimaalta Pohjois-Ranskaan;
20. muistuttaa, että useammalla maalla on jo rajatylittäviä yhteyksiä; muistuttaa, että viidenvälisen foorumin kaltaiset alueelliset aloitteet ovat kehittäneet käytännöllisiä ja soveltamiskelpoisia ratkaisuja, jotka nopeuttavat sisämarkkinoiden integroitumista; kannustaa jatkamaan näiden aloitteiden menestyksestä toimintaa;
21. pitää myönteisinä alan aloitteita, joissa energia-alan sisämarkkinoiden loppuun saattamista edistetään rajatylittävillä hankkeilla;
22. kehottaa komissiota esittämään asianmukaisia toimenpiteitä yhteenliitöntöihin kannustamiseksi ja sähköverkkojen kehittämiseksi, jotta mahdollistetaan optimaalinen

integraatio ja uusiutuvan energian onshore- ja offshore-tuotannon vaihtelujen tasapainottaminen;

23. pitää myönteisenä aietta esittää Pohjanmeren tuulipuistoa koskeva suunnitelma, jolla on määrä hyödyntää valtaisa tuulienergiapotentiaalia; pitää tässä yhteydessä myönteisenä myös eurooppalaisen superverkon perustamista, jossa yhdistetään Pohjanmeren, Välimeren ja Itämeren alueiden verkkoinfrastruktuurit;
24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan asianmukaisen sääntelyn ja sallimaan syrjimättömän pääsyn uuteen infrastruktuuriin, esimerkiksi Pohjanmeren offshore-verkkoon;
25. ilmaisee tukensa hankkeille, joiden avulla voidaan eriyttää energiatoimituslähteitä, eritoten eteläisen kaasulinjan kehittämiseksi, Nabucco-hanke, Turkin, Kreikan ja Italian kaasuyhteenliitännäishanke (TGI) ja South Stream -hanke mukaan luettuna; korostaa tarvetta toimia kyseisten maiden, erityisesti Kaspianmeren alueen maiden, kanssa; pitää erittäin tärkeänä, että pidemmällä aikavälillä poliittisten olosuhteiden salliessa toimitukset muista alueen maista, kuten Uzbekistanista ja Iranista, voisivat muodostaa uuden merkittävän toimituslähteen Euroopan unionille;
26. kannattaa kotimaisten maakaasutoimitusten vähentymisen ja useissa jäsenvaltioissa ilmenevän energialähteiden valinnan muutosten perusteella kaikkien nykyisin suunnitteilla olevien maakaasu- ja sähköinfrastruktuurihankkeiden pikaista toteuttamista, jotta kysynnän tyydyttäminen voidaan varmistaa myös jatkossa;
27. katsoo, että suhteet ja kumppanuus tärkeimpien energiatoimittajien, kauttakulkumaiden ja kuluttajamaiden kanssa ovat tärkeitä ja niitä pitää syventää; huomauttaa kuitenkin, että suhteiden ja kumppanuuksien syventäminen ei saisi missään oloissa tapahtua Euroopan unionin perusarvojen eikä etenkin ihmisoikeuksien kustannuksella; korostaa tässä suhteessa, että luottamuksen sekä syvempien ja laillisesti sitovien yhteyksien kehittämisen Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja tuottaja- ja kauttakulkumaiden välillä olisi tapahduttava demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kehittämisen ja kunnioittamisen rinnalla; kehottaa kehittämään ja ottamaan käyttöön politiikkaa ja konkreettisia toimia näitä tavoitteita varten;
28. katsoo, että kaikilla jäsenvaltioilla olisi oltava käytettävissään riittävästi nesteytetyn maakaasun kapasiteettia eli nesteytyslaitoksia tuottajamaissa ja nesteytetyn maakaasun käsittelylaitoksia ja aluksilla toimivia uudelleenkaasutuslaitoksia Euroopan unionissa joko suoraan tai muiden jäsenvaltioiden välityksellä solidaarisuusjärjestelyjen perusteella; katsoo, että uusia nesteytetyn maakaasun terminaaleja olisi pidettävä Euroopan unionin kannalta merkittävänä hankkeina, koska ne ovat keskeisiä reittien monipuolistamisen kannalta;
29. kehottaa komissiota antamaan täyden tukensa strategisten kaasuvarastojen rakentamiseen tehtäville investoinneille, sillä ne ovat tärkeä osa Euroopan unionin energiatoimitusvarmuutta;
30. katsoo, että öljynjalostuskapasiteetti on toinen tärkeä Euroopan unionin energiatoimitusvarmuutta lisäävä tekijä; katsoo sen vuoksi, että on tärkeää lisätä unionin

tarpeita vastaavaa jalostuskapasiteettia koskevan kysynnän ja tarjonnan tasapainon avoimuutta ottaen huomioon erityisesti huolen dieselpolttoaineiden saatavuudesta tulevaisuudessa;

31. pyrkii eurooppalaisen energiasolidaarisuuden periaatteen mukaisesti varmistamaan energian toimitusvarmuuden Itämeren alueella taloudellisen taantuman aikana;

Energian sisämarkkinat

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittelemään kestävä strategiset suuntaviivat siten, että yksityisten teollisuuden toimijoiden osallistumista niiden täytäntöönpanoon kannustetaan markkinamekanismit ja sääntely tasapainoisesti huomioon ottaen;
33. korostaa, että on tärkeää luoda selkeä ja vakaa oikeudellinen kehys saattamalla energian sisämarkkinoita koskevan lainsäädäntöpakettin neuvottelut päätökseen ennen nykyisen vaalikauden päättymistä; kannattaa energia-alan sääntelyviranomaisten riippumattoman yhteistyöviraston perustamista, kuten esitetään edellä mainitussa ehdotuksessa yhteistyöviraston perustamisesta, ja että yhteistyövirastolle annetaan laaja ja itsenäinen toimivalta, muun muassa toimitusvarmuuteen ja verkkoihin liittyen; kehottaa jäsenvaltioita edistämään kolmannen energiapaketin täytäntöönpanoa ja erityisesti aloittamaan keskinäisen yhteistyön alueellisen ja kahdenvälisen solidaarisuuden edistämiseksi, jotta voidaan turvata varmat toimitukset sisämarkkinoilla;
34. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään merkittäviä verkkoinvestointeja ja toteuttamaan energian sisämarkkinat kauaskantoisten aloitteiden, kuten eurooppalaisen siirtoverkonhaltijan ja yhtenäisen eurooppalaisen kaasuverkon perustamisen, avulla;
35. kehottaa komissiota esittämään tavoitteeksi älykkään yhtenäisen sähköverkon kehittämistä ja toteuttamista vuoteen 2020 mennessä olennaisena osana vuoden 2020 tavoitteiden saavuttamista;
36. pyytää jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä Euroopan unionin strategian työstämiseksi, jotta voidaan laatia tarpeellisia investointeja koskeva monivuotinen suunnitelma ja tyydyttää näin tulevat sähköntuotantarpeet keskipitkän aikavälin energiatarpeita koskevien tutkimusten pohjalta; katsoo, että olisi harkittava suuntaa-antavan monivuotisen suunnitelman laatimista myös kaasualalla, jotta saadaan kokonaiskuva investointitarpeista Euroopan tasolla;
37. kehottaa jäsenvaltioita ja asianomaisia sidosryhmiä tarkastelemaan ja koordinoimaan rajatylittäviä infrastruktuuri-investointeja (kuten verkkoja, putkia ja voimaloita) koskevia tulevia suunnitelmia asianosaisten kanssa kaikissa maissa, joihin suunnitellut investoinnit voivat vaikuttaa, jotta käytettävissä olevia resursseja voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin; katsoo, että infrastruktuureja käsittelevän koordinoitiryhmän perustaminen Euroopan tasolla edistäisi näitä koordinoitipyrkimyksiä ja voisi täydentää energian sisämarkkinoita koskevassa paketissa ehdotetun verkon kehittämistä koskevan 10-vuotissuunnitelman kehittämistä;
38. korostaa, että energian sisämarkkinat ovat toimivat vain, jos investointien esteet poistetaan ja rakennetaan kaikki jäsenvaltiot yhteen yhteiseen energiaverkkoon liittäviä fyysisiä

yhteyksiä sekä jos tietyn ajan kuluessa voidaan välttää energian hintojen vaihtelu ja varmistaa tasapuoliset markkinat kaikille energiantuottajille sekä uusien energiantuottajien ja energiateknologian verkkoyhteys, käyttö ja yhdentyminen; korostaa, että äskettäin tarkistetussa, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13. lokakuuta 2007 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/87/EY¹ säädetään selkeästi ja ennakoitavasti hiilidioksidipäästöjen arvioinnista

Energiaa koskevat ulkosuhteet

39. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon toisesta strategisesta energiakatsauksesta ja erityisesti sen ehdotukset ulkoisesta energiapolitiikasta, jotka ovat suurelta osin samansuuntaisia kuin edellä mainittu 26. syyskuuta 2007 annettu parlamentin päätöslauselma; ilmaisee pettymyksensä yksityiskohtaisten ehdotusten puuttumisen vuoksi ja korostaa vielä kerran, että on lujitettava Euroopan unionin ponnisteluja johdonmukaisen ja tehokkaan yhteisen ulkoisen energiapolitiikan kehittämiseksi kiinnittämällä aiempaa enemmän huomiota energiantuottajamaihin;
40. muistuttaa, että Euroopan unioni on kunnianhimoisten ja määrätietoisesti toteutettujen energiatehokkuussuunnitelmien olemassaolosta huolimatta todennäköisesti keskipitkällä aikavälilläkin riippuvainen kolmansien maiden fossiilienergiatoimituksista; pyytää näin ollen, että vuoropuhelua tuottaja-, kauttakulkumaiden ja muiden kuluttajamaiden kanssa lujitetaan ja yleisemmin, että kansainvälistä yhteistyötä lujitetaan, jotta lisätään maailman energiemarkkinoiden avoimuutta ja käsitellään kestävä kehityksen kysymystä;
41. muistuttaa pitkäaikaisten toimitussopimusten merkityksestä tuottaja- ja ostajamaiden luotettavien pitkän aikavälin suhteiden kehittämisen kannalta ja niiden merkityksestä aiempien ja myöhempien vaiheiden tarvittavia investointeja turvattaessa;
42. kehottaa Euroopan unionia yhteistyöhön Välimeren alueen ja Pohjois-Afrikan maiden kanssa ottaen huomioon kyseisten maiden huomattavan energiaresurssipotentialin sekä Afrikalle näin tarjoutuvat merkittävät kehitysmahdollisuudet; katsoo, että olisi erityisesti tutkittava ja edistettävä aurinkoenergian hyödyntämistä; kehottaa siksi sisällyttämään uusiutuvaa energiaa ja energiatehokkuutta koskevat yhteiset tavoitteet Välimeren alueen unionia koskevaan Barcelonan prosessiin;
43. kehottaa Euroopan unionia yhteistyöhön Lähi-idän maiden kanssa ottaen huomioon kyseisten maiden huomattavan energiaresurssipotentialin;
44. tukee aikomusta neuvotella vuoden 1997 kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen korvaava laaja uusi sopimus Venäjän kanssa, joka vastaa 42 prosentista EU:n kaasutoimituksista ja jopa 100-prosenttisesti Bulgarian, Slovakian, Suomen ja Baltian maiden kaasuntuonnista sekä yli 30 prosentista EU:n raakaöljytuonnista ja 15 prosentista tisetuotteiden kysynnästä Euroopan unionissa; toteaa, että EU:n ja Venäjän suhteet perustuvat molemminpuoliseen riippuvuuteen ja että niissä olisi noudatettava täysimääräisesti energiaperuskirjan ja sen kauttakulkupöytäkirjojen periaatteita Heiligendammissa pidetyssä G8-maiden huippukokouksessa sovitun mukaisesti;

¹ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32.

45. korostaa tarvetta ottaa Ukraina mukaan käynnissä olevaan eurooppalaiseen vuoropuheluun Venäjän kanssa johtuen Ukrainan avainasemasta kauttakulkumaana;
46. kehottaa komissiota harkitsemaan Euroopan unionin ja Kaakkois-Euroopan välisen energiasopimuksen ulottamista muihin kolmansiin maihin ja uusien alueellisten energiemarkkinoiden luomista naapurimaiden kanssa perustetun Kaakkois-Euroopan energiayhteisön mallin mukaan, kuten Euro–Välimeri-energiayhteisön perustamista, toimitusvarmuuden takaamiseksi;
47. korostaa tarvetta ottaa Turkki mukaan käynnissä olevaan eurooppalaiseen vuoropuheluun Kaspianmeren ja Kaukasuksen alueen kanssa johtuen sen mahdollisesta avainasemasta kauttakulkumaana; palauttaa samalla mieliin, että se on ehdokasvaltiona sitoutunut saattamaan lainsäädäntönsä yhteisön säännösten mukaiseksi;
48. korostaa Mustanmeren alueen geopoliittista merkitystä Euroopan unionin energian toimitusvarmuuden ja sen kaasuhuollon monipuolistamisen kannalta;
49. pyytää jäsenvaltioita jatkamaan energia-alan suhteiden syventämistä Latinalaisen Amerikan maiden kanssa nykyisten ja tulevien yhteistyö- ja assosiaatiosopimusten puitteissa;
50. kehottaa jäsenvaltioita käyttämään euroa kansainvälisten rahoitussuhteiden strukturointivälineenä, jotta voidaan vähentää heilahteluita, jotka johtuvat öljy- ja kaasuostojen laskutuksesta; kehottaa Euroopan unionia tarkastelemaan ulkomaisia investointeja Euroopan energia-alalla koskevaa kysymystä soveltamalla vastavuoroisuuslauseketta;
51. kehottaa komissiota analysoimaan erilaisia tapoja maaöljyn ja maakaasun hintojen volatiliteetin vähentämiseksi; muistuttaa erityisesti avoimuuden, riittävän varatukikapasiteetin ja rahoituskeinottelun katalysaattorivaikutusten merkityksestä hinnanmuodostuksessa; torjuu taloudellisista syistä strategisten öljyvarastojen käytön hintojen vaihtelun hillitsemiseen;
52. kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan ja koordinoimaan toimiaan, kun kyse on toimitusreittien turvaamisesta, eritoten merellä;
53. kehottaa jäsenvaltioita tunnistamaan parhaat kansainvälisen tason käytännöt ja lujittamaan teknologista yhteistyötä näiden maiden kanssa tietojen ja kokemusten lisäämiseksi tällä alalla; kehottaa jäsenvaltioita lujittamaan teknologista yhteistyötään erityisesti Japanin kanssa, jonka talous on täysin riippuvainen energiantuonnista ja joka on kehittänyt yhden maailman tehokkaimmista energijärjestelmistä;
54. panee merkille, että Kiinan kasvava energiankulutus ja lisääntyvät kasvihuonekaasupäästöt merkitsevät valtavaa haastetta ympäristötavoitteiden saavuttamiselle ja energian toimitusvarmuudelle; kehottaa Euroopan unionia ja Kiinaa tehostamaan yhteistyötään edistääkseen vain vähän hiilidioksidia tuottavan teknologian siirtoa ottaen huomioon erityisesti energiatehokkuuden ja uudistuvat energialähteet; korostaa hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin kehittämisen ja käyttöönoton ratkaisevaa merkitystä Kiinassa ottaen huomioon kivihiilen merkityksen maan taloudelle;

55. panee merkille EU:n ja Opecin energiaa koskevan vuoropuhelun ja kehottaa komissiota tehostamaan Norjan kanssa käytävää energia-alan vuoropuhelua;

Kriiseihin reagointi öljy- ja kaasuvarastoja hallinnoimalla

56. pitää myönteisenä komission halua tarkistaa jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa (kodifioitu toisinto) 24. heinäkuuta 2006 annettua direktiiviä 2006/67/EY¹ ja ehdottaa kuukausittaisten tietojen julkaisemisen sijasta viikoittaisten tietojen julkaisemista, jotta lisätään markkinoiden avoimuutta ja vältetään suhteetonta reaktiota Yhdysvaltain tilanteeseen;

57. pitää viimeaikaisen Ukrainan ja Venäjän välisen kaasukriisin valossa myönteisenä komission aikomusta parantaa maakaasun toimitusvarmuuden takaavista toimenpiteistä 26. huhtikuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/67/EY² puitteita ja kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen direktiivin tarkistamiseksi ennen vuoden 2009 loppua edellä mainitussa tiedonannossa (KOM(2008)0769) esitetyn mukaisesti;

58. korostaa, että neuvoston direktiivin 2004/67/EY tarkistamisen tärkeimpien elementtien olisi oltava pakollisia ja niihin olisi kuuluttava toimivat kansalliset ja eurooppalaiset hätätilasuunnitelmat, joissa muun muassa määritellään hätätilan yhteinen julistus, saatavilla olevien varastojen ja hätätilanteesta kärsivien maiden infrastruktuurikapasiteetin jakaminen, koordinoitujen toimitukset sekä hätätoimenpiteiden aktivointi maissa, joita tilanne ei koske tai koskee vähemmässä määrin, jotta voidaan lisätä saatavilla olevan kaasun määrää hätätilasta kärsivillä markkinoilla; katsoo, että on olennaista parantaa markkinoiden toimintaa avoimuudella ja lisätä kaasun saatavuutta markkinoilla; kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita kehittämään kaasun varastointia siten, että varastot voidaan purkaa nopeasti;

59. ehdottaa, että tietotekniikkaa hyödynnetään paremmin toimitusten täydelliseen tai osittaiseen keskeyttämiseen kriisitilanteessa, ja katsoo, että tätä tarkoitusta varten olisi sääntelyelimen valvonnan alaisuudessa pantava täytöntöön mekanismi, jonka avulla kulutusta voidaan yhteisellä päätöksellä vähentää;

Energiatehokkuus

60. katsoo, että energiatehokkuuden parantaminen vähintään 20 prosentilla vuoteen 2020 mennessä on ensisijainen tavoite, jotta voidaan edistää kestävä kehitys ja kilpailukyky tavoitteita, ja se on myös tehokkain ja edullisin keino energiavarmuuden parantamiseksi; kehottaa tästä syystä komissiota ja jäsenvaltioita sopimaan välittömästi oikeudellisesti sitovasta, vähintään 20 prosentin energiatehokkuustavoitteesta vuoteen 2020 mennessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan tiedotuskampanjoita ja siten antamaan käyttöön käytännön tietoa toteutettavista energiatehokkuutta lisäävistä ratkaisuksista ja myös edistämään energiakoulutusohjelmia Euroopan unionin kouluissa ja yliopistoissa;

¹ EUVL L 217, 8.8.2006, s. 8.

² EUVL L 127, 29.4.2004, s. 92.

61. korostaa, että on tärkeää, että jäsenvaltiot ja komissio panevat energiatehokkuutta ja energiansäästämistä koskevan lainsäädännön täytäntöön ja valvovat sen soveltamista tehokkaasti ja oikea-aikaisesti; korostaa, että on tärkeää hyväksyä julkisia hankintoja koskevia pakollisia toimenpiteitä yhteisön ja jäsenvaltioiden tasolla, jotta voidaan piristää innovatiivisten, energiatehokkuutta parantavien tuotteiden ja palvelujen kysyntää; vaatii sen vuoksi kunnianhimoista otetta tulevaan energiansäästöä ja energiatehokkuutta koskevaan lainsäädäntötyöhön (erityisesti rakennusalan, teollisuuden, liikenteen, kaupunkisuunnittelun ja sähkölaitteiden suhteen);
62. panee tyytyväisenä merkille komission aikomuksen seurata tarkasti sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistymistä ja kehottaa komissiota päättämään vuonna 2009 muista tukitoimenpiteistä energiatehokkuutta koskevan toimintasuunnitelman tarkistamiseksi; muistuttaa komissiota siitä, että primäärienergian säästöt, kustannustehokkuus ja toimitusvarmuus ovat sähkön ja lämmön yhteistuotannon ensisijaisia tavoitteita riippumatta siitä, mitä teknologiaa käytetään; katsoo, että markkinoiden on vastattava tehokkaimpien teknologioiden kehittämisestä ja valitsemisesta; kannattaa strategian kehittämistä sellaisten infrastruktuurien tukemista ja rahoitusta varten, kuten lämpö- ja kylmäverkot, joiden avulla voidaan käyttää paikallisia energialähteitä, esimerkiksi maalämpöä ja lämmön ja sähkön yhteistuotantoa;
63. tukee kansainvälistä kumppanuutta energiatehokkuutta koskevassa yhteistyössä, jotta voidaan edistää normien yhdenmukaistamista ja edistää kunnianhimoisia maailmanlaajuisia tavoitteita;
64. kehottaa öljyn tehokkaampaan käyttöön erityisesti liikenteen alalla, jossa käytetään olennainen osa kyseisestä polttoaineesta; pyytää hyväksymään kunnianhimoiset keskipitkän aikavälin (2020) tavoitteet ajoneuvojen polttoainetehokkuudella, siten että kannustetaan jäsenvaltioita pohtimaan vaihtoehtoisia energialähteitä ja käyttöteknologioita, esimerkiksi sähkömoottoreita, tavara- ja henkilökuljetuksiin, erityisesti kaupunkialueilla; katsoo, että Euroopan unionin strategiaan liikenteen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi tulisi kuulua olennaisena osana merkittävä siirtyminen ympäristöystävällisempiin liikennemuotoihin, esimerkiksi siirtyminen yksityisautoilusta joukkoliikenteeseen;
65. katsoo, että jos Euroopan autoteollisuudella olisi edelläkävijän rooli, tämä auttaisi saamaan takaisin erityisesti aasialaisille valmistajille menetettyjä kansainvälisiä markkinoita;
66. pitää valitettavana, että rautatieliikenteen osuus eurooppalaisesta tavaraliikenteestä on vain 10 prosenttia; vaatii jäsenvaltioita lisäämään rautatie- ja vesiliikenteen käyttöä; vaatii lisäämään ponnisteluja rautatie-, vesi- ja maantieliikenteen välisen optimaalisen yhdistelmän saavuttamiseksi;
67. korostaa, että on tärkeää hyväksyä joukko erilaisia toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen sekä nykyisten että uusien sähkölaitteiden energiatehokkuuden parantamiseksi;

EU:n omien energialähteiden ja parhaiden tekniikoiden parempi käyttö

68. katsoo, että uusiutuvat energianlähteet, kuten tuulivoima, biokaasu, aurinkoenergia, vesivoima, biomassa, geoterminen energia ja merten resurssit, ovat kaikkein tärkein mahdollinen energianlähde Euroopan unionissa ja ne voivat osaltaan vaikuttaa energian hintojen vakiintumiseen ja auttaa energiariippuvuuden torjumisessa, ja pitää myönteisenä hanketta tiedonannosta, joka koskee uusien energialähteiden esteiden poistamista; korostaa tässä yhteydessä, että mikään uusi aloite ei saa johtaa nykyisten hankkeiden lykkääntymiseen;
69. katsoo, että Euroopan energiaomavaraisuutta voidaan parantaa hyödyntämällä sen omia fossiilisten polttoaineiden varoja, erityisesti rannikolla ja merellä sijaitsevia luonnonkaasukenttiä, ja että saatavilla olevia varoja on hyödynnettävä jäsenvaltioiden ja yhteisön ympäristölainsäädännön mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota pyrkimään Euroopan unionin maa- ja merialueita koskevassa säätelyssä asianmukaiseen tasapainoon ympäristönsuojelun ja tuotantomahdollisuuksien välillä;
70. muistuttaa, että uusiutuvien energialähteiden jatkuvasti muuttuvan luonteen vuoksi on välttämätöntä kiihdyttää sähköverkkojen yhteenliittämiskapasiteettia unionin tasolla ja samalla kiinnittää erityishuomiota jäsenvaltioihin ja alueisiin, jotka ovat hyvin eristäytyneitä unionin energiamarkkinoilla, ja varustaa jäsenvaltiot välineillä, joita ne tarvitsevat uusiutuvia energialähteitä koskevan 20 prosentin tavoitteen saavuttamiseksi vuoteen 2020 mennessä;
71. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita sekä paikallisviranomaisia mullistamaan maatalous- ja energia-alojen väliset suhteet suunnitelman avulla, jonka tarkoituksena on rakennusten kattojen varustaminen aurinkopaneeleilla ja muilla vastaavilla uusiutuvia energialähteitä hyödyntävillä laitteilla; kehottaa jäsenvaltioita ja paikallisviranomaisia luomaan paikallisia kannusteita käytettyjen öljyjen ja ekologisesti kestäväen biomassan varantojen käytön edistämiseksi sekä varmistamaan asianmukaisen tasapainon energiakasvien ja ravintokasvien välillä;
72. kehottaa komissiota toimittamaan parlamentille kertomuksen, jossa käsitellään niitä teknisiä esteitä ja standardeja, jotka estävät pk-yrityksiä investoimasta energiantuotantoon ja käyttämästä olemassa olevia verkkoja tuottamansa energian jakeluun;
73. kehottaa komissiota lujittamaan ensisijaista asemaa, joka on annettu sähkön varastointia koskevalle tutkimukselle ja kehittämiselle, hajautettujen tuotantolaitosten tietotekniikkapohjaisille yhteyksille ja infrastruktuurivalmiuksien parantamiselle, jotta mahdollistetaan uusiutuvien energialähteiden ensisijainen verkkoon liittäminen;
74. kehottaa komissiota määrittelemään uudelleen Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan integroimalla siihen uuden energiaosion; katsoo tähän liittyen, että Pohjois-Afrikkaan suunniteltujen aurinkokeskushankkeiden on oltava ensisijaisesti tarkoitettuja paikallisiin tarpeisiin;
75. muistuttaa, että rusko- ja kivihiilellä on Euroopan unionin energialähteiden yhdistelmässä ja toimitusvarmuudessa siirtymävaiheessa keskeinen rooli suurista omista varannoista johtuen ja koska ne muodostavat vaihtoehdon öljylle ja kaasulle; korostaa kuitenkin, että

niiden hiilidioksidipäästöt ovat suuremmat kuin muilla primäärienergiälähteillä; kehottaa näin ollen vähentämään näitä päästöjä uudistamalla energialaitoksia hiilidioksidin talteenotto- ja varastointitekniologian avulla ja kehottaa tähän liittyen komissiota harkitsemaan kaikkia mahdollisuuksia rahoittaa vuoteen 2015 mennessä 12 esittelylaitosta;

76. muistuttaa, että biomassan polttaminen moderneissa hiilivoimalaitoksissa saavuttaa jo nykyään 45 prosentin hyötysuhteen ja että sähkön ja lämmön yhteistuotannossa voidaan saavuttaa jopa 90 prosentin hyötysuhde; kehottaa tästä syystä komissiota ja jäsenvaltioita luomaan kannustimia eloperäisten polttoaineiden käyttöönoton lisäämiseksi fossiilisia polttoaineita käyttävissä voimalaitoksissa;
77. yhtyy komission analyysiin, jonka mukaan on tärkeää jatkaa ydinenergian tukemista energialähteiden yhdistelmässä ja tätä silmällä pitäen on viipymättä edistettävä yhdenmukaistetun lainsäädäntökehyksen ja taloudellisen kehyksen käyttöönottoa, sillä nämä auttaisivat tarpeellisten investointipäätösten tekemisessä; kehottaa komissiota kehittämään konkreettisen etenemissuunnitelman ydinvoima-alan investointeja varten; katsoo, että on hyvin tärkeää aloittaa – ilman ennakkoluuloja – yhteiskunnallinen keskustelu tämän energialähteen turvallisesta käytöstä; kehottaa komissiota edistämään eurooppalaisen naapuruuspolitiikan kiinteänä osana ydinturvallisuutta koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista naapurimaissa aina kun niissä suunnitellaan uutta voimalaa tai uudistetaan vanhoja;
78. muistuttaa ydinvoiman merkityksestä, jota tuotetaan 27 jäsenvaltiossa 15:ssä, jota käytetään vielä useammassa jäsenvaltiossa ja joka tyydyttää noin kolmanneksen Euroopan unionin sähkönkysynnästä; muistuttaa myös tällä hetkellä kuuden uuden ydinvoimalaitoksen rakentamisesta neljässä jäsenvaltiossa;
79. korostaa ydinvoiman kilpailukykyä, sillä uraanipolttoainekustannusten alhainen osuus tuotantokustannuksista tekee siitä paljolti riippumattoman polttoaineiden hintojen heilahduksista;
80. korostaa, että Euroopan unionin ydinenergia-ala on maailmanlaajuisesti johtavassa asemassa kaikissa ydinpolttoainekiertoon liittyvissä tekniikoissa, erityisesti rikastamisessa, mikä merkittävästi parantaa unionin energiantoimitusvarmuutta;
81. panee tyytyväisenä merkille komission yleisesti ottaen myönteisen kannan ydinvoimaan; huomauttaa kuitenkin, ettei komissio puutu riittävästi radioaktiivisen jätteen loppuvarastointiin, vaikka tämä on yleisen mielipiteen kannalta hyvin merkittävä asia; vaatii asianosaisia jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan löytääkseen ratkaisun kaiken radioaktiivisen jätteen, erityisesti korkea-aktiivisen ydinjätteen, loppuvarastointiin;
82. pitää välttämättömänä taata unionin kansalaisille, että ydinenergiaa käytetään Euroopan unionissa turvallisesti ja avoimesti, niin turvallisesti kuin edistyneintä tekniikkaa käyttäen on mahdollista, erityisesti mitä tulee ydinjätteen hallintaan; suhtautuu myönteisesti komission antamaan uuteen direktiiviehdotukseen, jolla luodaan yhteisön säännökset ydinvoimalaitosten turvallisuudesta; kehottaa komissiota ja neuvostoa kehittämään yhdessä Kansainvälisen atomienergiajärjestön (IAEA) kanssa malleja ja menettelyjä,

joiden avulla varmistetaan se, että ydinenergian rauhanomainen käyttö ei johda ydinaseiden leviämiseen;

83. korostaa, että komissio ei tarkistetussa ohjelmassaan tai strategisessa katsauksessaan tarkastele kestävän ydinenergian teknologiayhteisön viiteasiakirjassa ehdotetulla tavalla ydinteknologian kehitystä vuoteen 2050 mennessä eikä valvottua fuusiota koskevalle ITER-hankkeelle annettua asemaa;

Kohti vuotta 2050

84. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rakentamaan sellaista eurooppalaista energiapolitiikkaa, joka mahdollistaa massiivisen siirtymisen energiatehokkaaseen ja vähäisten hiilidioksidipäästöjen energiateknologiaan, jotta voidaan vastata energiankulutuksen kasvaviin tarpeisiin; korostaa, että jos ensisijaisina tavoitteina on energiatehokkuus ja energiansäästö sekä uusiutuvien energialähteiden kehittäminen edelleen, energiatarpeet voidaan vuoteen 2050 mennessä tyydyttää matalapäästöisistä energialähteistä;
85. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita, että erittäin energiatehokkaaseen järjestelmään siirtymisen hallinta vaatii järjestelmällistä lähestymistapaa, joka perustuu eri alojen väliselle synergialle; korostaa, että on erityisen tärkeää arvioida kaikkia toimenpiteitä sen perusteella, miten ne vaikuttavat hiilidioksidipäästöjen vähenemiseen; katsoo, että tässä tarkoituksessa etusijalle on asetettava paikalliset kokonaisvaltaiset ratkaisut;
86. katsoo, että koko maailmaa ja Eurooppaa koskevat pitkän tähtäimen energia- ja ilmastonmuutoshaasteet tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden uusiin liiketoiminnan malleihin kaikilla talouden aloilla vihreiden innovaatioiden ja yrittäjyyden vahvistamiseksi;
87. pyytää komissiota tekemään tutkimuksia tuulivoimahankkeiden toteuttamiskelpoisuudesta Pohjanmerellä sekä aurinkokeskushankkeista Afrikassa;
88. hyväksyy energiatekniikoita koskevan strategisen suunnitelman yhteydessä poliittisen esityslistan laatimisen vuotta 2030 varten sekä energiapoliittisen etenemissuunnitelman laatimisen vuotta 2050 varten; kehottaa tätä varten komissiota arvioimaan energialähteiden yhdistelmän muodostumista useiden eri skenaarioiden valossa ja ottamaan huomioon energiankysynnän kehityksen, mahdolliset energiareсурssit, ympäristövaikutukset, arvioidun energianhinnan sekä hiilidioksidipäästöt;
89. pyytää, että etenemissuunnitelmassa annettaisiin suuntaviivat sellaiselle energiateknologian tutkimus- ja kehitystyölle sekä koulutukselle, jonka avulla vähennetään uusiutuvien energialähteiden kustannuksia, edistetään energian varastointia sekä neljännen sukupolven ydinreaktoreiden onnistumista ja eritoten vaihtoehdon löytämistä öljyn käytölle kuljetuksissa sekä korostetaan aurinkoenergiaa, joka tarjoaa rajattomat resurssit;
90. muistuttaa, että on tarpeen kannustaa jatkuvasti ydinjätteiden transmutaatiota ja ydinfuusiota pitkän aikavälin energialähteinä koskevaa tutkimusta;

o

o o

91. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Esittelijä pyytää, että tämä energiastrategian uudelleentarkastelu muodostaisi perustan todellisen eurooppalaisen energiapolitiikan täytäntöönpanolle, jonka olisi pyrittävä samanaikaisesti kolmeen päätavoitteeseen:

- toimitusvarmuus ja jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus
- ilmastonmuutoksen torjunta: muistutus tavoitteista eli vuoden 2020 tavoite "kolme kertaa 20" sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen 50–80 prosentilla vuoteen 2050 mennessä
- EU:n talouskasvu: parempien hintojen saavuttaminen hintavaihtelua välttämällä.

Eurooppalaisesta solidaarisuudesta on tultava merkittävä tekijä energian alalla: yhden jäsenvaltion energiatoimitusvarmuuden uhkaaminen on uhkaus koko EU:n toimitusvarmuutta kohtaan.

Pitkän aikavälin toimitusvarmuus on huolestuttavaa fossiilisten energialähteiden kohdalla, joita ovat öljy ja kaasu. Yhä useammin myönnetään, että maailmanlaajuinen tuotanto tuskin ylittää 100 miljoonaa barreliä päivässä (tällä hetkellä 87), vaikka tarpeiden odotetaan nousevan 120 miljoonaan barreliin päivässä vuonna 2030. Seuraavaa vuosisataa uhkaa suuri energiakriisi.

Esittelijä suhtautuu myönteisesti ajatukseen lisätä Euroopan unionin rahoitusta, jotta edistetään investointeja verkkoihin, mutta muistuttaa, että sijoittajat ovat yrityksiä, jotka kykenevät tekemään tällaisia investointeja ja että EU:n rahoitus tällä alalla rajoittuu joihinkin kymmeneen miljooniin euroihin, kun sijoitustarpeet ensisijaisten verkkojen kohdalla ovat miljardeja euroja. Esittelijä kannattaa tästä syystä sellaisen eurooppalaisen rahaston perustamista, jolla pyritään takaamaan joihinkin Euroopan unionin edun mukaisiin energiantuotanto- ja kuljetushankkeisiin liittyvät muut kuin kaupalliset uhat.

Esittelijä hyväksyy Itämeren aluetta koskevan kaasu-, sähkö- ja varastointikysymyksiin liittyvän suunnitelman julkaisemisen. Suunnitelman tarkoituksena on kehittää ja liittää toisiinsa Itämeren alueen infrastruktuureja. Esittelijä tukee kaasun toimittamiseksi Kaspianmeren alueelta ja Lähi-idästä rakennettavan eteläisen kaasulinjan kehittämistä. Esittelijä tukee Pohjanmeren tuulivoimaverkostoa koskevaa suunnitelmaa, jotta useat suunnitellut tuulivoimahankkeet voitaisiin kytkeä verkkoon.

Esittelijän mukaan komission myönteinen arvio Euroopan parlamentin puoltamasta ajatuksesta, jonka mukaan olisi perustettava yhteinen kaasualan siirtoverkonhaltija koko EU:hun, on erittäin mielenkiintoinen askel.

Esittelijä suhtautuu myönteisesti Euroopan ulkopuolisten tuottajavaltioiden kanssa tehtävissä sopimuksissa oleviin uuden sukupolven "energiariippuvuusmääräyksiin", joita komissio ehdottaa strategiaksi Valko-Venäjän, Kaspianmeren alueen maiden ja OPEC-maiden kohdalla.

EU tuo tällä hetkellä 54 prosenttia kuluttamastaan energiasta ja tämä osuus voisi nousta 70 prosenttiin vuonna 2030.

Euroopan unioni on erittäin kunnianhimoisten ja tiukkojen energiatehokkuussuunnitelmien täytäntöönpanosta huolimatta jatkossakin fossiilienergian osalta riippuvainen kolmansien maiden toimituksista. Tästä syystä on lujitettava vuoropuhelua tuottajamaiden kanssa energiayhteisön ja kansainvälisen energiafoorumin yhteydessä erityisesti, kun kyse on yhteistyöstä sellaisten kumppanien kanssa, kuten Australia, Kanada, Japani ja Yhdysvallat.

Euroopan unionin on lisäksi syytä tehdä yhteistyötä Pohjois-Afrikan maiden kanssa ottaen huomioon kyseisten maiden huomattavan energiaressurssipotentialin sekä Afrikalle näin tarjoutuvat merkittävät kehitysmahdollisuudet.

Yleisemmin on tarpeen tehdä kansainvälistä yhteistyötä eritoten sellaisten maiden kanssa, kuten Kiina ja Intia, jotta lisätään maailmanlaajuisten energiamarkkinoiden avoimuutta ja käsitellään kestävä kehityksen kysymystä.

Esittelijä suosittelee sovittavaa vuoropuhelua Venäjän kanssa, joka vastaa 42 prosentista EU:n kaasutoimituksista ja jopa 100-prosenttisesti Puolan, Suomen ja Baltian maiden kaasuntuonnista. Esittelijä katsoo, että EU:n ja Venäjän suhteet perustuvat keskinäiseen riippuvuuteen ja että jatkoneuvotteluissa EU:n olisi pitädyttävä vaatimasta energiaperuskirjan ratifiointia, mutta muistutettava kuitenkin Venäjän viranomaisille, että ne ovat sitoutuneet tämän peruskirjan periaatteisiin.

Venäjän ja EU:n välisen kumppanuuden uudistamisen yhteydessä EU:n olisi syvennettävä yhteistyötä energiatehokkuuden, venäläisen öljyn käyttöön liittyvästä kaasun poltosta luopumisen sekä hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin alalla. Lisäksi olisi eurooppalaisen Nabucco-kaasuputkihankkeen edistämiseksi toteutettava kyseinen hanke yhteistyössä Venäjän kanssa siten, että vältetään kahden kaasuputken välinen kilpailu ja että myöhemmin voidaan kuljettaa Venäjältä, Iranista tai Kaspianmereltä peräisin olevaa kaasua.

On myös tarpeen ottaa Turkki mukaan käynnissä olevaan eurooppalaiseen keskusteluun Kaspian ja Kaukasuksen alueen kanssa johtuen sen mahdollisesta avainasemasta läpikulkumaana.

Jäsenvaltioiden olisi ymmärrettävä, että jos EU vaikuttaa olevan kilpailija tai este Yhdysvaltain puolustusstrategialle ja energiaedulle, energiaressurssien etsintä edistää entisestään transatlanttisten eriäväisyyksien syntyä. Esittelijä katsoo, että Yhdysvallat kehittää markkinoiden dominointia koskevaa politiikkaa ja pyrkii itse asiassa soveltamaan sääntöjään kehittyvän talouden maissa, ja kehottaa siten komissiota ja jäsenvaltioita rakentamaan kestävät ja tasapainoiset energiasuhteet Yhdysvaltojen kanssa.

Esittelijä kehottaa jäsenvaltioita lisäämään avoimuutta ulkomaisen pääoman siirroissa, jotta rajoitetaan läpinäkymättömien rahoitustoimien moninkertaistumista.

Esittelijä kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan energiatehokkuutta koskevia tiedotuskampanjoita ja tarjoamaan käyttöön täytäntöön pantavia ratkaisuja, sillä energiansäästötoimien toteutuminen riippuu siitä, että saadaan mahdollisimman monet ottamaan käyttöön tehokkaita tekniikoita, mutta erottamattomasti myös yksilöiden käytöksestä.

Esittelijä kehottaa, että jäsenvaltioiden täytäntöönpanemat kansalliset toimintasuunnitelmat arvioidaan mahdollisimman pian, jotta voidaan käytännössä päättää toimintalinjoista ja toimista, joiden avulla EU voi saavuttaa tavoitteet mahdollisimman nopeasti. Esittelijä korostaa, että kyseinen arviointi on tarpeen ennen komission ehdottaman vuoden 2008 uuden aloitepaketin täytäntöönpanoa energiansäästön alalla eli rakennusenergiatehokkuuden, energiamerkintöjen, ekosuunnittelun sekä sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisen aloilla. Hän hyväksyy toimet, joilla pyritään edistämään energiategokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä, kuten koheesiopolitiikkaan tai vihreään verotukseen liittyvät rahoitusohjelmat tai "kaupunginjohtajien yleiskokouksen" osallistuminen parhaiden käytäntöjen levitykseen.

Hiili on Euroopan unionin energianhankinnan yksi osatekijä ja öljyn ja kaasun vaihtoehto. Esittelijä korostaa kuitenkin, että hiilen suuri haittapuoli on sen korkeissa hiilidioksidipäästöissä ja että odottaessa tuloksia hiilidioksidin talteenotto- ja varastointijärjestelmistä uuden hiilivoimalan perustaminen olisi sallittava ainoastaan, jos se on tarpeen ja jos voimalan tuotto vastaa erittäin korkeita kriteereitä.

Esittelijä on yhtä mieltä komission analyysistä, jonka mukaan jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet tai jotka valitsevat ydinvoiman, on kiireesti tehtävä tarpeelliset investointipäätökset ja että on EU:n tehtävä jatkaa sääntelystä huolehtimista. Lisäksi esittelijä odottaa Euroopan parlamentin useaan otteeseen pyytämää direktiiviehdotusta ydinlaitosten turvallisuudesta ottaen huomioon ydinvoiman turvallisuutta ja radioaktiivisten jätteen käsittelyä tarkastelevan korkean tason ryhmän työskentelyn ja sekä Euroopan ydinenergiafoorumin keskustelut.

Esittelijä pitää myönteisinä laitosten turvallisuuden ja kilpailukyvyn tutkimuksen, resurssien kestävyuden ja radioaktiivisen jätteen minimoinnin aloilla tehtyjä yhteishankkeita, kuten kestävä ydinenergian teknologiayhteisöä (Sustainable Nuclear Energy Technology Platform, SNET-TP) ja erilaisia "eurooppalaisia teollisuushankkeita", jotka on käynnistetty Euroopan strategisen energiategokkiasuunnitelman (SET-suunnitelma) yhteydessä. Esittelijä kehottaa panemaan ne nopeasti täytäntöön, jotta "kestävää fissiota koskeva eurooppalainen teollisuushanke" saadaan mahdollisimman pian toimivaksi.

Esittelijä katsoo myös, että komission ja jäsenvaltioiden olisi pohdittava seurauksia, joita Euroopan energiapolitiikalla on erityisesti energian hajauttamisen kautta aluesuunnitteluun, suuriin liikenneväyliin ja laajoihin infrastruktuureihin. Esittelijä korostaa, että olisi kannustettava hankkeita, joihin liittyy useita uusiutuvia energialähteitä, jotta tasapainotetaan ja kompensoidaan niiden usein epäsäännöllistä luonnetta.

Esittelijä hyväksyy pitkän aikavälin tavoitteet hiilipäästöjen rajoittamisesta sähköntuotannossa siten, että korvataan olemassa oleva tuotantokapasiteetti tekemällä loppu kuljetusalan öljyriippuvuudesta, rakentamalla vähäisen ja positiivisen energian rakennuksia sekä luomalla yhteenliitetty, älykäs sähköverkko. Esittelijä korostaa, että jos ensisijaisena tavoitteena on energiategokkuus ja energiansäästö sekä uusiutuvien energialähteiden kehittäminen edelleen, energiaresurssien vajetta ei voida ratkaista vuoteen 2030 mennessä. Hän katsoo, että on olemassa erittäin vakava maailmanlaajuisen energiapulnan uhka vuodesta 2030 alkaen. Tästä syystä esittelijä katsoo, että energiategokkoita koskevan strategisen suunnitelman yhteydessä olisi laadittava poliittinen esityslista vuotta 2030 varten sekä energiapoliittinen

etenemissuunnitelma vuotta 2050 varten. Näin ollen on tarpeen arvioida ajanjaksoa 2020–2050 varten energialähteiden yhdistelmän muodostumista useiden eri skenaarioiden valossa sekä energiankysynnän kehityksen, mahdollisten energiaressurssien, ympäristövaikutusten, arvioidun energianhinnan sekä hiilidioksidin puitteissa.

Tulevaisuuden energiaa ajatellen on tarpeen edistää jatkuvaa tutkimusta ydinjätteiden transmutaatiosta ja ydinfuusiosta.

Esittelijä pyytää, että vuoden 2050 etenemissuunnitelma auttaa suuntaamaan energiateknologian tutkimusta ja kehitystä, jotta voidaan vähentää uusiutuvien energialähteiden kustannuksia, mahdollistaa energian (erityisesti sähkön) varastointi, saada neljännen sukupolven ydinreaktorit onnistumaan, löytää vaihtoehto kuljetuksissa käytettävälle öljylle ja korostaa aurinkoenergian mahdollisuuksia.

20.1.2009

ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO

teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnalle

toisesta strategisesta energiakatsauksesta
(2008/2239(INI))

Valmistelija: Giorgos Dimitrakopoulos

EHDOTUKSET

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. panee tyytyväisenä merkille komission tiedonannon toisesta strategisesta energiakatsauksesta ja erityisesti sen ehdotukset yhteisestä energiapolitiikasta, jotka ovat suurelta osin samansuuntaisia kuin EU:n yhteisestä energiapolitiikasta 26. syyskuuta 2007 annettu päätöslauselma¹; korostaa vielä kerran, että on lujitettava EU:n ponnisteluja johdonmukaisen ja tehokkaan EU:n yhteisen energiapolitiikan kehittämiseksi kiinnittämällä aiempaa enemmän huomiota energiantuottajamaihin;
2. katsoo, että EU:n yhteisen energiapolitiikan perustaminen antaa EU:lle mahdollisuuden puhua yhdellä äänellä ja vahvistaa kansainvälistä asemaansa energia-asioissa; kehottaa komissiota nimeämään ja ehdottamaan konkreettisia toimia jäsenvaltioiden ja EU:n yhteistyön syventämiseksi ja kehittämiseksi yhteisen kannan ja viestin aikaansaamiseksi; kehottaa komissiota vauhdittamaan työtään ja esittelemään mahdollisimman pian konkreettisia ehdotuksia;
3. katsoo, että Eurooppa näyttää kestävyudessa ja energiatehokkuudessa muille esimerkkiä ja että Euroopan unionin on siksi otettava uusiutuvissa energialähteissä ja energiatehokkuudessa maailmanlaajuinen edelläkävijän asema ja vietävä niitä koskevaa tietämystään ja osaamistaan; korostaa, että tätä mahdollisuutta on hyödynnettävä erityisesti nousevan talouden maiden, kuten Kiinan ja Intian, kanssa käytävässä kahdenvälisessä vuoropuhelussa;

¹ EUVL C 219 E, 28.8.2008, s. 206.

4. katsoo, että suhteet ja kumppanuus tärkeimpien energiantoimittajien, kauttakulkumaiden ja kuluttajamaiden kanssa ovat tärkeitä ja niitä pitää syventää; huomauttaa kuitenkin, että suhteiden ja kumppanuuksien syventäminen ei saisi missään oloissa tapahtua EU:n perusarvojen eikä etenään ihmisoikeuksien kustannuksella; korostaa tässä suhteessa, että luottamuksen sekä syvempien ja laillisesti sitovien yhteyksien kehittämisen EU-maiden ja tuottaja- ja kauttakulkumaiden välillä olisi tapahduttava demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion kehittämisen ja kunnioittamisen rinnalla; kehottaa kehittämään ja ottamaan käyttöön politiikkaa ja konkreettisia toimia näitä tavoitteita varten;
5. panee tyytyväisenä merkille tapaukset, joissa jo on toteutettu sääntelyn ja markkinoiden integraatio, (esim. Norjassa), ja korostaa, että tarvitaan parhaillaan kehiteltävää politiikkaa yhdentyneiden markkinoiden rakentamiseksi muualla Euroopassa (esimerkiksi Kaakkois-Euroopassa); katsoo, että markkinoiden yhdentäminen on väline, jolla voidaan syventää erityisesti tuottajamaiden kanssa käytävää vuoropuhelua;
6. korostaa että laajentumisella on ollut merkittävä vaikutus yhteisön lainsäädännön laajamittaiseen soveltamiseen energia-alalla; pitää tässä suhteessa Turkia merkittävänä kumppanina EU:n energiastrategiassa ja panee merkille Turkin naapurivaltioidensa (esimerkiksi Kreikan ja Italian kanssa ITGI-maakaasuputkesta ja Azerbaidžanin ja Turkmenistanin) kanssa tekemät sopimukset energiatoimitusten varmistamiseksi;
7. pyytää kehittämään Euroopan ulkopuolisten tuottajavaltioiden kanssa tehtävissä sopimuksissa uuden sukupolven "energiariippuvuusmääräyksiä", jotka koskevat esimerkiksi investointeja ja investointisuoja, infrastruktuurin kehittämistä ja turvaamista, markkinoille pääsyä, markkinoiden ja politiikan kehitystä koskevaa vuoropuhelua, kauttakulkusopimuksia sekä riitojenratkaisumenettelyitä;
8. korostaa EU:n ja Venäjän välillä uudesta vuoden 1997 kumppanuus- ja yhteistyösopimuksen korvaavasta sopimuksesta parhaillaan käytävien neuvottelujen merkitystä; katsoo, että energiaa koskevien määräysten pitää olla avainasemassa tässä uudessa sopimuksessa, jotta EU:n ja Venäjän energiasuhdetta voidaan parantaa eri aloilla; kehottaa kehittämään näissä puitteissa oikeudellisesti sitovia keskinäistä energiariippuvuutta koskevia määräyksiä EU:n ja Venäjän välisen energia-alan yhteistyön lisäämiseksi;
9. panee merkille EU:n ja Opecin energiaa koskevan vuoropuhelun ja kehottaa komissiota tehostamaan Norjan kanssa käytävää energia-alan vuoropuhelua; huomauttaa, että yhteistyö Kaspianmeren alueen maiden kanssa on keskeinen prioriteetti;
10. pyytää kehittämään edelleen energiasuhteita muun muassa USA:n, Australian, Kanadan, Japanin ja nopeasti kasvavien kuluttajamarkkinoiden, kuten Kiinan ja Intian kanssa; korostaa vahvistetun energia-alan vuoropuhelun merkitystä sellaisten maiden kanssa, joilla on voimavaroja vaihtoehtoisessa energiantuotannossa;
11. katsoo, että Euroopan unionin on tehostettava transatlanttista vuoropuhelua ja suurimman kuluttajan Yhdysvaltojen kanssa tehtävää yhteistyötä kestävyuden ja energian käytön tehostamisen aloilla;

12. katsoo, että vaikka Trans-Saharan kaasuputki-, South Stream -putki-, Turkin, Kreikan ja Italian yhdistävä rakenteilla oleva maakaasuputki- ja Nabucco-putkihankkeiden toteuttaminen parantaa Euroopan kaasutoimitusten monipuolisuutta pitkällä aikavälillä, lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä on tehtävä vielä enemmän, jotta edistetään Kaspianmeren "kypsistä" kaasuvarannoista peräisin olevan kaasun tuontia Eurooppaan; kehottaa EU:ta ryhtymään Tšekin puheenjohtajuuskaudella ja seuraavilla EU:n puheenjohtajuuskausilla yhteisiin ponnisteluihin, joilla tuetaan tuottajien eteläisen kaasureitin rakennushanketta;
13. korostaa, että on tarpeen hyväksyä ja panna nopeasti täytäntöön ilmastotoimia ja uusiutuvaa energiaa koskeva toimenpidepaketti, jotta ilmastonmuutokseen voidaan vastata hiilidioksidipäästöjä vähentämällä ja jotta edistetään uusiutuvien energialähteiden käyttöä;
14. katsoo, että Lissabonin sopimuksen ratifiointi vahvistaa entisestään pyrkimyksiä Euroopan yhteisen energiapolitiikan luomiseksi.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNestyksen Tulos

Hyväksytty (pvä)	20.1.2009
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 44 -: 2 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Monika Beňová, Giorgos Dimitrakopoulos, Michael Gahler, Jas Gawronski, Alfred Gomolka, Klaus Hänsch, Richard Howitt, Ioannis Kasoulides, Maria Eleni Koppa, Helmut Kuhne, Johannes Lebech, Philippe Morillon, Baroness Nicholson of Winterbourne, Raimon Obiols i Germà, Vural Öger, Janusz Onyszkiewicz, Justas Vincas Paleckis, Ioan Mircea Paşcu, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Samuli Pohjamo, Bernd Posselt, Libor Rouček, Christian Rovsing, Flaviu Călin Rus, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Konrad Szymański, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Ari Vatanen, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski, Josef Zieleniec
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Aurelio Juri, Aloyzas Sakalas, Inger Segelström

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	21.1.2009
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 38 -: 5 0: 4
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Philippe Busquin, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Den Dover, Lena Ek, Nicole Fontaine, Adam Gierek, Norbert Glante, András Gyürk, Fiona Hall, David Hammerstein, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Ján Hudacký, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Eluned Morgan, Antonio Mussa, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Paparizov, Aldo Patriciello, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Patrizia Toia, Catherine Trautmann, Nikolaos Vakalis
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ivo Belet, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Matthias Groote, Toine Manders, Vittorio Prodi, Esko Seppänen, Silvia-Adriana Țicău, Roberts Zīle
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (178 art. 2 kohta)	Marian-Jean Marinescu